

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. К., 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДЕЯН Г. ИЛИЕВ**

при участието на секретаря **РАДИАНА Д. ГРОЗЕВА**
като разгледа докладваното от **ДЕЯН Г. ИЛИЕВ** Административно наказателно дело № 20215510201102 по описа за 2021 година

Обжалвано е Наказателно постановление № ОП-4 от 07.01.2021 г. на Община К.. Жалбоподателят АНТ. П. Г. чрез пълномощника си З.Б., нейна майка, недоволен от наложеното му наказание, моли съда да го отмени. Оспорва извършеното нарушение. Възразява, че отпадъците са били изхвърлени без нейно знание и са налице медицински причини за отмяната на НП, тъй като жалбоподателят страдал от психично заболяване.

В с.з. жалбоподателят редовно призован, не се явява, но жалбата му се поддържа от пълномощника, който моли съда да отмени НП и поради допуснати нарушения на процесуалните правила. В писмено възражение са изложени доводи за недоказаност на обвинението, липсата на задължителни реквизити в АУАН като датата на нарушението и точното му описание, данни за адреси и ЕГН на свидетелите, не било ясно мястото на нарушението, по какъв начин е бил направен извод, че жалбоподателят е извършил нарушението. Сочи се, че лицата не са били наети от жалбоподателя и въобще, че липсва вина при извършване на деянието. Алтернативно се иска прилагането на чл. 28 от ЗАНН – маловажен случай поради липса на причинени вреди на общината.

Въззиваемата страна, редовно призована в с.з. чрез юрисконсулт Толева намира, че жалбата е неоснователна и моли съда да потвърди НП.

Съдът, като извърши цялостна проверка на констативния акт (АУАН) и Наказателното постановление (НП), като взе предвид становищата на страните и прецени заедно и поотделно събраните по делото доказателства, приема за установено

следното:

Жалбата е основателна.

Административно-наказващият орган (АНО) е приел за установено, че на 08.12.2020 г. в 14.40 часа жалбоподателят е наел свидетелите Б. ЮЛ. Д. и ЮЛ. Л. Ф. да изхвърлят отпадъци от разчистването на апартамент, намиращ се в гр. К. на ул. „Т“ № * до контейнера, намиращ се на ул. „С. зад ОУ „М.Б.“. Свидетелите потвърдили, че са били наети от жалбоподателя, с което виновно е бил нарушен чл. 73, т. 1 от Наредба № 23 за управление на отпадъците на територията на Община К..

Описаната фактическа обстановка се установява отчасти от АУАН № 6603 от 08.12.2020 г., 6 бр. фотоснимки, експертното заключение на съдебнопсихиатрична експертиза № 58/21, разписка, нотариален акт, показанията на свидетелите ЮЛ. СТ. П., Б. ЮЛ. Д., ЮЛ. Л. Ф. и АНДР. АЛ. К..

От експертното заключение на съдебнопсихиатричната експертиза се установява, че към момента на извършване на деянието жалбоподателят макар и страдащ от психично заболяване – Параноидна шизофрения, е разбирал свойството и значението на деянието и е могъл да ръководи постъпките, от което следва, че той може да носи наказателна отговорност – чл. 11 от ЗАНН във вр. чл. 31, ал. 1 от НК и чл. 26, ал. 1 от ЗАНН.

Съгласно чл. 73, т. 1 от Наредба № 23 за управление на отпадъците на територията на Община К. забранява се изхвърлянето на отпадъци извън определените от кмета на общината места, инсталации и съоръжения за обезвреждане и/или оползотворяване. Чл. 81, ал. 1, т. 1 от Наредбата също предвижда наказуемост на лице, което изхвърля отпадъци на неразрешени за това места.

Изпълнителното деяние на посочените разпоредби се изразява в изхвърляне на отпадъци. В случая обаче в НП се сочи, че жалбоподателят е наел лица да изхвърлят отпадъци, а само по себе си наемането на лице не представлява съставомерно и забранено от закона деяние.

Следователно жалбоподателят не е извършил нарушението, в което е обвинен, поради което НП следва да се отмени, защото съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗАНН наказателната отговорност е лична.

В с.з. се установи от гласните доказателства, че свидетелите Б. ЮЛ. Д. и ЮЛ. Л. Ф., които с лични действия са изхвърлили отпадъците, са били глобени от Община К. с глоба, наложена с фиш.

При тези фактически положения, съдът макар и да е обвързан от обстоятелствата, изложени в НП от гл. точка на предмета на доказване, може да разгледа действието по наемане за изхвърляне на отпадъци като съучастие под формата на подбuditелство към нарушение или като посредствено извършителство. И в тези

случаи обаче съдът е длъжен да установи, че жалбоподателят е автор на деянието и е налице съзнание (субективно отношение) за осъществяване на фактическите елементи, принадлежащи към състава на нарушението.

При посредственото извършителство фактическият извършител не носи отговорност за извършеното нарушение затова, че е наказателно неотговорен поради малолетие или невменяемост или ако е наказателно отговорен затова, че не съзнава, че върши нарушение, но тези обстоятелства се съзнават и използват от посредствения извършител. Посредственото извършителство е приложимо там където липсва съучастие поради липса на общ умисъл към извършване на нарушение. Очевидно, че свидетелите Д. и Ф. са наказателно отговорни лица, които напълно са съзнавали, че изхвърлят отпадъци на непозволені места, затова съдът изключва посредственото извършителство на жалбоподателя.

При подбудителството, подбудителят не участва в самото изпълнение на деянието (чл. 11 от ЗАНН във вр. чл. 20, ал. 3 от НК). Той само склонява друг да извърши нарушението. В НП не се описват действия на жалбоподателя, нито това се потвърждава от гласните доказателства по делото (всички), че той е изхвърлял отпадъците, а само, че е наел др. хора да сторят това. Затова за съдът е безспорно, че от обективна страна може да се обсъжда подбудителство на жалбоподателя и то при положение, че той съзнава от субективна страна, че цели именно този резултат – други наказателноотговорни лица възмездно (както в случая) или безвъзмездно да извършат нарушение. Но чл. 10 от ЗАНН регламентира, че при административните нарушения подбудителите, помагачите и укривателите, както и допустителите се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон или указ. В Наредба № 23 съдът не установи предвидена наказуемост за подбудителите, а според чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно *и е обявено за наказуемо* с административно наказание, налагано по административен ред.

Следователно по общата дефиниция за нарушение на чл. 6 от ЗАНН деянието не представлява нарушение (подобно чл. 9, ал. 1 от НК), т.е. отново е несъставомерно.

Следователно НП следва да се отмени като незаконосъобразно – издадено е в противоречие с материалния закон.

От нотариален акт № 131, т. XI, дело № 3683/96 г. от 29.12.1996 г. на нотариус Р. Буркова се установява, че жалбоподателят не е собственик на имота.

От разписка за заплатени и извършени услуги се установява, че пълномощникът по делото З.Б., е заплатил на лицето на Али Мехмедов сумата от 350 лв. да извършат дейности по разглобяване на мебели и извозването им с транспорт, както и почистване на таван и изба от лицата А.М., А. Ю., Ю.С. и К.З., като шофьор.

От показанията на свидетелите Б.Д. и Ю.Ф. се установява, че са били извикани

от пълномощника З.Б. – взели желяза и мебели с бус, но останали някакви боклуци и ги хвърлили на контейнера, казала им каквото не им хареса да го хвърлят на боклука. Жалбоподателят бил там, но нищо не им е казвал. Тези показания са в противоречие с констатацията в акта и показанията на св. А.К., че жалбоподателят е наел свидетелите Д. и Ф., а обвинението следва да бъде доказано по безспорен начин (чл. 303, ал. 2 от НПК (по аналогия)).

Макар тези показания да са в противоречие с разписката относно лицата извършили услугата, съвкупно цитираните доказателства не установяват авторство на жалбоподателя, а това е главния предмет на доказване във всяко едно наказателно производство – извършеното нарушение и участието на нарушителя при извършването му (чл. 102, т. 1 от НПК (по аналогия)).

Следователно НП следва да се отмени като необосновано.

На последно място в обстоятелствената част на АУАН не се посочва на коя дата е било извършено нарушението, което е съществено процесуално нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, тъй като датата наред с мястото и начина на извършване на нарушението са основните елементи, които го индивидуализират и отграничават от други нарушения.

Следователно НП следва да се отмени като незаконосъобразно.

Останалите възражения на жалбоподателят не водят до изводи за допуснати съществени процесуални нарушения, поради което съдът не ги приема.

На осн. чл. 84 от ЗАНН във чл. 190, ал. 1 от НПК въззиваемата страна следва да заплати направените по делото разноски за вещото лице в размер на 323 лв.

Водим от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ОП-4 от 07.01.2021 г. на Община К., с което на АНТ. П. Г. ЕГН ***** е било наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 300 лв.

ОСЪЖДА Община К., ЕИК 000817778 да заплати на РС К. направените по делото разноски в размер на 323 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Административен съд гр. Стара Загора.

Съдия при Районен съд – К.: _____